

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 447. An & qualiter pignus differat ab hypotheca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

juxta l. 2. que res pign. ubi: Quod inutili & simpli-
citer nulli obligationi non recte accedat pignus.

*Quæst. 447. An & qualiter pignus diffe-
rat ab hypotheca?*

Resp. Tam etiæ hypotheca pari omnino modo, ut dictum de pignore, trifariam sumatur pro re, iure & actu hypothecario, habeantque eundem effectum, ut Pich. b. t. n. 2. Zoël. in ff. b. t. n. 2. hæcque duo nomina pignus & hypotheca secundum communem & quotidianum loquendi usum confundantur etiam ab AA. sitque utrumque æquè generale, ita etiam, ut res mobilis, quæ tradita est, reæ dici possit hypotheca, & res immobilis non tradita pignus, ut Muller. l. c. lit. v. ac ita spectando hanc communem utriusque nominis usurpationem, dici possit, non differre, nisi sonitu, protut dicitur l. 5. §. 1. ff. de pignor. unde & Statutum loquens de pignore locum quoque habeat de hypotheca. Muller. l. c. cum Bachov. l. c. Wesenbec. ad tit. de pignor. n. 3. & aliis; cum Statutorum verba ex quotidiano, communi & vulgari usu loquendi interpretationem recipient, nisi forte ubi eadem utrius ratio æquè accommodari nequit Muller. l. c. lit. s. Bachov. ad Treuil. vol. 2. d. 1. th. 1. lit. e. Nihilominus magis strictè & propriè loquendo differentiam aliquam admittunt, in hoc juxta magis communem consistente; quod hypotheca strictius & specialius accepta dicatur, dum solo consensu, seu consensu citra actualē ejus traditionem res obligatur, ut plerumque contingit in rebus immobilibus; pignus vero, dum res, quæ obligatur, actualiter traditur creditori, ut plerumque contingit in rebus mobilibus. De Lugo de 7. c. 7. Tom. 2. d. 31. sect. 2. n. 23. juxta expressum textum §. fin. Inff. quib. mod. re contrah. oblig. hypot. non obstante l. 1. ff. de pign. act. dum ibidem dicitur: Pignus contrahitur non solum traditione, sed etiam nuda conventione: cum ibi accipiat pignus largè & minus proprie, dum in hoc texto non dicitur: Pignus proprie, uti rō proprie additur in l. si rem. ff. de pignorat. act. Reiffenst. b. t. n. 6.

Quæst. 448. Pignus qualiter dividatur?

Resp. Pignus & hypotheca accepta in lata sua significatio multifariam dividuntur, & primo quidem dividitur pignus ratione causæ efficientis in publicum & privatum. Publicum dicitur, quod publica autoritate & potestate constituitur, quod etiam à Bachov. tr. de pignor. l. 1. c. 3. n. 1. & aliis vocatur necessarium; eo quod, ut Muller. l. c. citra voluntatem debitoris constituitur, ita ut, licet debitor factio suo illius constituendi occasionem dedit, ipse tamen nolens volens necesse habeat pati, jus seu obligationem securitatis in re sua constitui. Subdividitur pignus publicum in legale, prætorianum, judiciale; pignus legale dicitur, quod ab ipsa lege seu legis dispositione statuitur; sive lex illa sit universalis, sive provincialis, sive statutaria civitatis alicujus, ut Merlin. tr. de pign. l. 3. tit. 3. q. 88. n. 29. Lauterb. inff. ex quib. caus. pign. §. 5. Cum, ut Idem, iura provincialia & statutaria in locis, ubi vigent, eandem cum legibus vim & autoritatem habeant. Idem est de consuetudine. Lauterb. l. c. diciturque etiam ab AA. pignus tacitum; quia nullo Judicis aut Magistratus præcepto aut decreto eget; ad distinctionem tamen illius pignoris taciti, quod tale dicitur, quia citra conventionem expressam partium inducitur. Subdividitur nihilominus in pignus legale merum, quod sine facto

hominis statuitur suumque esse unicè à lege accipit, cui proinde illud nomen pignoris legalis potissimum & specialiter congruit; & legale mixtum, quod insuper factum hominis, illationem nimirum requirit. Lauterb. ad ff. b. t. §. 13. ex l. 2. q. 6. ff. ex quib. caus. dividitur quoque in generale & speciale, prout ex dispositione legis vel bona omnia, vel res certa pignori obligatur. L. 1. q. 7. ff. b. t. Lauterb. l. c. §. 3. Pignus Prætorianum dicitur, quod à Prætore seu Magistratu constituitur; dum nimirum, debitore ultro parere, & desiderio creditoris, quo is assecurationem debiti desiderat & urget, satisfacere tergiversante, Prætor ipse factum, ad quod alia tenetur debitor, supplet & representat; unde communiter dicitur in hoc casu, factum Prætoris esse factum debitoris. L. 1. C. si in caus. Ind. pign. capt. Lauterb. l. c. Judiciale dicitur, quod post rem judicatam judicati servandi vel exequendi causâ per immissionem in bona per sententiam jam condemnati, vel ut plurimum per captionem pignorum inducit l. 2. c. 3. C. qui potior in pign. l. 10. ff. cod. l. 1. & seq. si in caus. indic. Laym. l. 3. tr. 4. c. 30. n. 2. Lauterb. l. c. §. 14. unde etiam, ut Idem, patet, vocari hoc pignus judiciale non ex eo, quod à Judice pedaneo, utpote cui exequendi potestas non competit, sed nuda solum notio, constituitur; sed à Magistratu, jurisdictionem & mixtum imperium habente. Patet quoque, pignus judiciale à pignore Prætorio specificè tali distingui, at contra Baldum in de pignor. c. 3. n. 8. Donell. u. eod. c. 5. Duaren. ad ff. de pignorat. act. c. 2. Cujacius l. 3. obs. 30. Negusant. de pign. p. 3. memb. 3. n. 1. Muller. l. c. & aliis passim apud illum; nimirum per hoc, quod pignus Prætorianum specificè tale detur ex primo decreto Prætoris per dictam immissionem sine strepitu judicii ante sententiam definitivam, quin & ante litis contestationem ob non præstatim rei vel debiti servandi causâ cautionem, vel etiam ob debitoris contumaciam, dum is latet, & non respondet, vel rei servanda gratia, ut in legatis. L. 1. & 2. ubi appellatione Judicis venit Magistratus. L. 26. ff. de pignor. act. c. ut tua Fraternitati. ut lite non contest. Stru. in ff. b. t. th. 11. Muller. ibid. lit. s. & seq. ubi etiam fusæ, qualiter haec immissio ex primo decreto detur contra pupillos, minores, prodigos, furiosos, & in ordine ad quos effectus, & qualiter tollatur. Judiciale vero pro sententia definitiva executione in causa judicati ex bonis judicati iustu Magistratus capit. L. si plus. de evit. Vultejus l. 3. jur. Rom. c. 34. n. 29. Muller. l. c. lit. c. in fine. Differit quoque Prætorianum à judiciali quod ad effectus; quod in judiciali executor statim possessionem & jus distrahendi consequtatur, nec debitor cavendo, & expensas restituendo recuperare possit, nisi satisfaciat creditori; in Prætorio vero locum habeat nuda detentio, & intra annum recuperati possit Arg. l. 8. §. 3. C. de 30. vel 40. annor. prescript, cum judiciale regulariter sit exequendi, Prætorum ut plurimum servandi gratia. Lauterb. l. c. §. 18. citatis Negus. l. c. p. 3. m. 1. à n. 1. Merlin. de pign. tit. 3. q. 17. n. 4. alijs inter dicta pignora differentias vide apud Franzk. b. t. n. 24. Bachov. cit. c. 3. n. 4. Conveniunt vero in eo, quod ad utrumque requiratur actualis immissio & rei apprehensio. L. 26. §. 1. ff. de pign. act. Lauterb. l. c. §. 16. ita, ut non sufficiat sententia & decretum de immitendo in possessionem vel de pignore capiendo. cit. l. 26. l. 19. & 61. ff. de re judic. Richter. de privil. creditor. d. 10. p. 287. Christina vol. 4. decis. 164. n. 9. Lauterb. loc. cit. nisi tamen stet per

Judi-